

ЕКВАТОРИАЛНАТА ГОРА НА АФРИКА

Велизар Димов, 5г клас

Вечнозелената екваториална гора в Африка заема малка част от крайбрежието на Гвинейския залив и огромната низина на р. Конго.

Релефът е предимно равнинен, но има и участъци с планински екваториални гори.

Климатът е екваториален, характеризиращ се с висока температура и висока влажност.

Почвите в екваториалните гори са латеритни.

В екваториалните гори преобладават вечнозелени широколистни дървета с големи, прилични на кожа листа.

Поради постоянната висока температура и изобилна влага, дебелината и плодородна почва **дърветата** растат с поразителна бързина. Само за **10 - 15 години** те **достигат височина 30 - 40 м.** При нашия климат такива размери дърветата достигат едва след **100 - 150 години.**

Екваториалната гора се развива непрекъснато през цялата година. Тук едновременно е и пролет, и есен, постоянно нещо цъфти, друго дава плод, а трето изсъхва и изгнива. Листата на дърветата след 2 - 3 години опадат, но не наведнъж както в нашите гори, а поединично и по различно време. Затова **екваториалната гора е вечнозелена**.

Преплетените във висините клони и гъсто растящите по тях листа почти не пропускат светлината да прониква надолу. В по-ниските етажи на гората всякога, дори и на пладне, цари зеленикав полумрак.

Недостатъчната светлина в тази **гора** заставя **растенията** непрестанно да се стремят нагоре към открития простор, към слънцето. Но в борбата за светлина не всички стигат до сияйните простори, затова гората е етажирана. Най-горният етаж се състои от **дървета-великани**. Те са впили в земята мощните си корени на голяма дълбочина, извисили са ръст в небесата **до 50-60 м.**

Облените от слънчева светлина върхове на дърветата са осяани с благоуханни цветове. Наоколо гълчат папагали, сами прилични на цветя. Пеперудите са едри, пъстри, събрани в купове, като че не летят, а плуват по вълните на зеления океан.

Но да се спуснем на втория етаж. За под тук служат клоните на дърветата от най-ниския етаж, а за таван - гъсто преплетените с мрежа от лиани клони на великаните. По тях се люлеят маймуни. С голяма бързина и ловкост те се качват, слизат по стеблата и клоните на дърветата, правят големи скокове.

В Конгоанските екваториални гори и горите на Габон растителността е етажирана, като клоните на дърветата и преплетените през тях лиани са толкова гъсти, че образуват своеобразен балдахин. Сред множеството растителни видове тук се срещат и ценни дървета като махагоновото дърво, което е най-характерният дървесен вид за африканските екваториални гори. Тук се срещат множество видове [еписфити](#). Конгоанските гори попадат в ареала на Афротропичната екозона. Тук живеят характерни за този континент животински видове като окапи, африкански горски слон, хипопотами, нилски крокодили, човекоподобните маймуни горили, шимпанзета и бонобо. Сред птиците най-типични за централна Африка са папагалите жако, птиците-нектарници, турако и др.

На територията на африканските екваториални гори се намират богати запаси от мед, злато, сребро, диаманти, нефт, кобалт, манган, цинк, калай, кадмий, уран и въглища. На територията им се намират 80% от всички запаси на кобалт в света, който намира широко приложение в електрониката, магнитните технологии и реактивните двигатели.

Селското стопанство е примитивно. Отглеждат се кафе, каучук, захар, чай, какао, касава, царевица, ориз.

Знае се, че екваториалните гори доставят над 80% от кислорода на планетата. Тяхното изсичане води не само до измиране на най-богатата флора и фауна на Земята, но и до нарушаване на равновесието, промяна на въздушните течения, носещи топъл въздух от екватора към полюсите и така до пълна природна катастрофа, която ще засегне цялата планета, ще се увеличи парниковия ефект и ще се причини несъразмерими и невиджани щети в глобален мащаб.

